

Yandık Kor Olduk

– Mehmet Sancak · 23 Ekim 2010

yandık kor olduk

bir sözün özü gibiydi hayallerim,son buldu !
bir bahar güneşiydi sanki ümitlerim ,kayboldu,
ela düşlerimle yaşlı gözlerim, akmıyor artık;
şarkılar vadetmişken aşka sevdaya;
aşk uğrunda yandık,
yandık kor olduk..

tekbaşına üşüyor,içimdeki geleceğim!
yalnızlığın prangasını çekmiyor bileklerim,
bindik sevda vapuruna, hepten kovulduk;
aşk uğruna yandık,
yandık kor olduk.

bir sana bir uykuya hep hasretti gözlerim!
günncesini tutuyordum geçmiş gecelerimin,
gülümü kaybettim ,güllerin sokağında;
aşk uğruna yandık,
yandık kor olduk

yaralı sevdamızdan adın kaldı geriye!
sırtındaki vicdanın, birde inse kalbine ,
alışkan günahlarım müptelasıydı aşkın;
güneş olduk kavrulduk,
rüzgar olduk savrulduk;
aşk uğruna yandık,yandık kor olduk..

duyguların şairi
boyabatlı.
-23-10-2010.-